

طراحی الگوی ریاضی تخصیص اعتبارات بنگاه‌های کوچک و زودبازده در بخش‌های عمده‌ی اقتصادی (کشاورزی، صنعت و خدمات)

عادل آذر^{*} - فاطمه قیطاسی^۲ - مسعود ریعه^۳

۱. استاد گروه مدیریت دانشگاه تربیت مدرس
۲. کارشناسی ارشد مدیریت دانشگاه تربیت مدرس
۳. دانشجوی دکتری مدیریت دانشگاه تربیت مدرس

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۳/۲، تاریخ تصویب: ۱۳۸۸/۱۰/۲۹)

چکیده

در سال‌های اخیر، اهمیت و نقش صنایع کوچک در کشورهای صنعتی و در حال توسعه افزایش یافته است. در ایران نیز اهمیت صنایع کوچک رو به رشد بوده و از این‌رو دولت‌ها می‌توانند با ارایه‌ی راهکارهای حمایتی از صنایع کوچک و زودبازده، افزون بر رفع بخش قابل توجهی از مشکل‌بی کاری به افزایش تولید ملی و صادرات و توسعه‌ی کارآفرینی نیز کمک کنند. لازمه‌ی تحقق این هدف آن است که کمک‌های دولت به شکل درست و بهینه در کل کشور اختصاص داده شود تا بتواند اهدافی همانند عدالت اجتماعی و فقرزدایی را نیز تحقق بخشد. در این تحقیق ابتدا شاخص‌های تخصیص اعتبارات تعیین و سپس آرمان‌ها در الگوی برنامه‌ریزی آرمانی با استفاده از این شاخص‌ها که ضرایب اهمیت آن از طریق تحلیل سلسله مراتبی گروهی بدست آمد، تعیین شد. هم‌چنین از AHP گروهی در تعیین اهمیت هر یک از بخش‌های عمده‌ی اقتصادی استان‌ها (کشاورزی، صنعت و خدمات) استفاده و نتایج به تفکیک استان‌های کشور استخراج شد. در پایان الگوی آرمانی با استفاده از نرم‌افزار Lingo حل شده و نتایج آن بررسی شد.

واژه‌های کلیدی: کارآفرینی دانشگاهی، تجاری‌سازی دانش، دارایی‌های فکری، شرکت‌های زايشي، واگذاري امتياز

مقدمه^۴

در سال‌های اخیر، اهمیت و نقش صنایع کوچک و متوسط^۱، در کشورهای صنعتی و نیز در کشورهای در حال توسعه رو به افزایش بوده است. در دو دهه‌ی گذشته، با ظهور فناوری‌های جدید در تولید و ارتباطها، تحول‌هایی در روش‌های تولید و توزیع و ساختار تشکیلاتی بنگاه‌ها پدید آمده که بر اهمیت واحدهای کوچک و متوسط افزوده است. وجود این تحول‌ها، ضرورت توجه به واحدهای کوچک را دو چندان کرده، البته نه واحدهای کوچک منفک و مجزا، بلکه واحدهای کوچکی که جزیی از شبکه و زنجیره‌های تولید بوده‌اند و فناوری، نیروی کار متخصص و مدیریت پیشرفته را در خود فراهم کرده‌اند. افزون بر این، چون فرایند یادگیری در صنایع کوچک و متوسط موجب تربیت مدیران توان‌مند می‌شود و خارج شدن این صنایع از صحنه‌ی رقابت (در صورت ورشکستگی) زیان کم‌تری را به جامعه تحمیل می‌کند، از این‌رو صنایع کوچک و متوسط بستر مناسبی برای ایجاد صنایع رقابت‌پذیر محسوب می‌شوند (نیلی و همکاران، ۱۳۸۲: ۵۹۹).

در ایران نیز به‌ویژه در سال‌های اخیر به صنایع کوچک و زودبازده توجه شده و ایجاد زمینه‌هایی برای رشد این صنایع و در نتیجه ایجاد اشتغال مولد، رشد پایدار و توسعه‌ی کارآفرینی، با هدف فقرزدایی و دست‌یابی به عدالت اجتماعی مدنظر بوده است. از این‌رو دولت اقدام به اختصاص تسهیلات اشتغال‌زایی به این صنایع کرده و در این راستا این سوال به وجود می‌آید که شاخص‌های مهم تخصیص این‌گونه اعتبارها به هر یک از استان‌های کشور چیست و هر یک از چه میزان اهمیتی برخوردار است؟ و این که چگونه می‌توان این‌گونه تسهیلات اشتغال‌زایی را به صورت بهینه بین استان‌های کشور و بخش‌های عمدۀ اقتصادی در هر استان تخصیص داد؟

1. Small & Medium sized Enterprise

مرواری بر ادبیات موضوع

در ارتباط با صنایع کوچک و متوسط، هیچ‌گونه تعریف جهان‌شمولی وجود ندارد که به‌طور گستره‌های تایید شده باشد (ماچولا و ون براکل، ۲۰۰۶: ۴۰۲). به هر حال تعاریف گوناگونی از این مفهوم در ادبیات کسب‌وکار، اقتصاد و تجارت موجود است. به عنوان مثال تعریف پذیرفته شده‌ی کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه^۱ (OECD) براساس تعداد کارکنان و شامل شرکت‌های با کمتر از ۵۰۰ نفر است. از طرف دیگر در قوانین جنوب آفریقا، شرکت‌های کوچک و متوسط معرفی شده‌اند که کمتر از ۱۰۰ الی ۲۰۰ نفر کارمند و ۵ میلیون رند (معادل ۸۳۳۰۰۰ دلار امریکا) گردش مالی داشته باشند. در مصر، وزارت تجارت سه معیار برای صنایع کوچک و متوسط تعیین کرده که عبارتند از تعداد کارکنان، درآمدهای ثابت و درآمد سالانه (ریزک ۲۰۰۴: ۱۰۲۰). اتحادیه‌ی اروپا کسب‌وکارهای کوچک را با تعداد کارکنان کمتر از ۵۰ نفر و کسب‌وکارهای متوسط را با کمتر از ۲۵۰ کارمند و گردش مالی کمتر از ۴۰ میلیون یورو می‌شناسد (دربیو، ۲۰۰۳: ۸۱). در این اواخر کمیسیون اروپا، صنایع کوچک و متوسط را به عنوان شرکت‌هایی که کمتر از ۲۵۰ نفر کارمند دارند و گردش مالی آنها کمتر از ۲۵۰ میلیون یورو بوده و تراز مالی کمتر از ۴۳ میلیون یورو داشته باشند، در نظر گرفته است (مورفی و لدویت، ۲۰۰۷: ۱۵۵). بنابراین تعریف صنایع کوچک و متوسط به‌طور گستره‌ای در میان کشورها و مناطق مختلف جهان متفاوت بوده و شرایط اقتصادی و صنعتی حاکم بر آن کشورها معرف صنایع کوچک و متوسط در آنها است. برخی از شاخص‌هایی که به‌طور معمول در تعریف صنایع کوچک و متوسط به کار می‌روند، عبارتند از: تعداد کارکنان، سرمایه، دارایی کل، حجم فروش و ظرفیت‌های تولیدی. اما رایج‌ترین شاخص برای تعریف صنایع کوچک و متوسط، استفاده از تعداد کارکنان است.

برای بررسی وضعیت صنایع کوچک و متوسط در ایران نیز باید تعریفی دقیق

1. Organization for Economic Cooperation & Development

به دست آورده اما متأسفانه در رابطه با این تعریف در ایران اتفاق آرای قابل توجهی وجود ندارد. وزارت خانه‌ها، موسسه‌ها و سازمان‌های مختلف تعريفاتی ارایه کرده‌اند. در تعريفات سازمان‌های مختلف، شاخص تعداد کارگران به صورت مشترک در نظر گرفته شده اما از نظر مقیاس کمی این تعداد در وزارت خانه‌ها و سازمان‌های مختلف متفاوت است. برای مثال بانک مرکزی صنایع را با تعداد کمتر از ۱۰ نفر کارگر، صنایع کوچک و با تعداد بیشتر از ۱۰ نفر کارگر، صنایع بزرگ به حساب می‌آورد. وزارت صنایع و معادن به عنوان متولی اصلی، صنایع را با تعداد کارگر بین ۶ تا ۲۹ نفر، صنایع کوچک و با تعداد بیشتر از ۲۹ تا ۱۵۰ نفر، صنایع متوسط می‌داند. اما براساس آمار به دست آمده در سال‌های اخیر از این وزارت خانه صنایع با تعداد کمتر از ۵۰ نفر کارگر صنایع کوچک و با تعداد بیشتر از ۵۰ تا ۱۵۰ نفر صنایع متوسط نامیده می‌شود. وزارت جهاد کشاورزی صنایع را با تعداد کمتر از ۵۰ نفر کارگر و وزارت تعاون، صنایع را با تعداد کمتر از ۱۵۰ نفر کارگر ملاک صنایع کوچک می‌دانند (دفتر مطالعه‌های زیربنایی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۷). همچنین مطابق تبصره قانون تأسیس صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری صنایع کوچک که در تاریخ ۸۳/۱۰/۲ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید، صنایع کوچک به صورت زیر تعریف شد:

"«صنایع کوچک» به صنایعی گفته می‌شود که شاغلان در آن صنعت، کمتر از ۵۰ نفر نیروی انسانی داشته باشند." (سایت شبکه‌ی نفطی تجارت ایران، ۱۳۸۷).

در این مقاله تعريف ارایه شده در تبصره قانون تأسیس صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری صنایع کوچک، ملاک قرار می‌گیرد.

در ادامه به بررسی پژوهش‌های مشابه در زمینه موضوع تحقیق از دو دیدگاه، منابع داخلی (ایران) و منابع خارجی می‌پردازیم.

آذر و سید اصفهانی (۱۳۷۶) الگوی ریاضی بودجه در سازمان‌های دولتی ایران را ضمن شناخت ساختار درونی و بیرونی بودجه طراحی کردند. نمازی و کمالی (۱۳۸۱) الگویی برای بهینه‌سازی اختصاص اعتبارهای تبصره^۳ به بخش‌ها و فعالیت‌های مختلف اقتصادی ارایه دادند. این الگو پیشنهادی مبتنی بر برنامه‌ریزی آرمانی است و می‌تواند

اهداف مربوطه را با رعایت ضرورت‌های قانونی، محدودیت‌ها و منابع موجود تحقق بخشد.

محقر و همکاران (۱۳۸۵) الگوی برای بهینه‌سازی تخصیص اعتبارها بند الف تبصره‌ی ۶ قانون بودجه به شهرستان‌های استان خراسان ارایه داده‌اند. باش (۱۳۸۱) نیز در تحقیقی با عنوان "طراحی الگوی تخصیص بهینه‌ی منابع بودجه‌ی عمرانی به شهرستان‌های استان فارس" با به کارگیری فنون رده‌بندی^۱ عددی در استخراج ضرایب محرومیت و تجزیه و تحلیل تصمیم‌گیری گروهی در تعیین اولویت‌های بخش‌های مختلف با توجه به اهداف کلان برنامه‌ی توسعه‌ی سوم، از فن برنامه‌ریزی آرمانی استفاده کرده است. درباره‌ی توزیع اعتبارهای عمرانی استانی می‌توان به الگوی پیشنهادی توزیع بودجه‌ی عمرانی در آموزش و پرورش اشاره کرد. این الگو را که گشتاسب (۱۳۷۹) ارایه کرد، یک الگوی برنامه‌ریزی آرمانی برای تخصیص اعتبارهای بودجه در آموزش و پرورش طی برنامه‌ی پنج‌ساله‌ی سوم است.

توپالوقو (۲۰۰۶) در مقاله‌ای الگوی برنامه‌ریزی آرمانی که هر دو جنبه‌ی محدودیت سخت و نرم^۲ را برای یک افق برنامه‌ریزی ماهانه در نظر می‌گیرد، ارایه کرد. ضرایب اهمیت محدودیت‌های نرم توسط فرایند تحلیل سلسله مراتبی محاسبه می‌شود، که به عنوان ضرایب انحراف‌ها از محدودیت‌های نرم در تابع هدف استفاده شد. در این مقاله نگرش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) مبتنی بر برنامه‌ریزی آرمانی (GP) برای محاسبه‌ی فرایند برنامه‌ریزی شده، پیشنهاد شده است. کواک و لی^۳ (۱۹۹۸) در پژوهشی کاربرد برنامه‌ریزی آرمانی را به عنوان یک کمک‌کننده (همیار) در تخصیص منابع برای برنامه‌ریزی زیربنایی اطلاعات در یک دانشگاه ارایه دادند. الگوی GP برای بیان رشد شگفت‌انگیز در استفاده از فناوری اطلاعات و برنامه‌ریزی شبکه ایجاد و تجزیه و تحلیل شده و روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) برای تعیین اوزان مناسب برای اولویت‌بندی

1. Taxonomy
2. Hard & Soft Constraint
3. Kwak & Lee

اهداف پژوهه، استفاده شد. بدري (۲۰۰۱) تصميمی را پیشنهاد می‌دهد که وزن‌دهی (اولویت‌بندی) معیارهای کیفیت خدمت‌ها منحصر به فرد یک شرکت را با درنظر گرفتن محدودیت‌های منابع دنیای واقعی (مانند: بودجه، زمان، کارگر و...) امکان‌پذیر می‌کند و مجموعه‌ی بهینه‌ای از تجهیزات کنترل کیفیت خدمت‌ها را تعیین می‌کند. این پژوهش چگونگی یک پارچه‌سازی AHP در درون الگو را با ارایه‌ی یک مورد واقعی از کاربرد ترکیب AHP و GP ارایه می‌کند. گو و هی (۱۹۹۹) با استفاده از روش ترکیب AHP و GP انعطاف‌پذیری مورد نیاز تصمیم‌گیرندگان را برای تخصیص منابع با درنظر گرفتن معیارهای تصمیم کمی و کیفی ایجاد کردند.

ساعتی و همکاران (۲۰۰۷) در مقاله‌ای از روش AHP به عنوان روشی برای رتبه‌بندی گزینه‌های یک مساله با استفاده از اولویت‌بندی آن‌ها استفاده کردند. سوالی که در عمل برای آن‌ها به وجود آمد، این بود که ترکیب بهینه‌ی گزینه‌هایی که بزرگ‌ترین مجموع اولویت‌ها را دارد و محدودیت‌های تعیین شده را برآورده می‌کند، چیست؟

دمیرتاس و اوستون (۲۰۰۸) یک فرایند تصمیم‌گیری چند هدفه برای انتخاب تامین‌کننده و تخصیص سفارش را ارایه کردند. در این مقاله نگرش جامع فرایند تحلیل شبکه‌ای^۱ (ANP) و برنامه‌ریزی خطی چندهدفه پیشنهاد شده است که با در نظر گرفتن عوامل ملموس و ناملموس در انتخاب بهترین تامین‌کننده و تعیین مقادیر بهینه برای تامین‌کنندگان منتخب، ارزش کلی خرید را حداکثر کرده و بودجه‌ی مورد نیاز را حداقل کند. اولویت‌بندی‌ها برای هر تامین‌کننده با استفاده از ANP محاسبه شده‌اند.

تازگ (۲۰۰۹) در مقاله‌ای، درجه‌ی مناسب فازی بودن برای رتبه‌بندی اولویت‌ها را بررسی کرد و مثالی از تخصیص بودجه را با استفاده از برنامه‌ریزی هوش مصنوعی و هم‌چین AHP فازی ارایه داد. او دریافت که یک روش کارا در تخصیص بودجه استفاده از AHP فازی است.

کالو (۱۹۹۹) در مقاله‌ای دیگر یک روش برنامه‌ریزی آرمانی بسط یافته را برای بیان

مساله‌ی بودجه‌بندی سرمایه‌ای با عنوان نبود اطمینان در راستای غلبه بر عیوب الگوهای بودجه‌ریزی سرمایه‌ای ارایه کرد. نتایج این مقاله نشان می‌دهد که خطمشی تخصیص بهینه با عنوان نبود اطمینان برای این که از بازار سرمایه بیشتر شود، به نرخ تخفیف واقعی بستگی دارد.

در پژوهشی که توسط پرنگ و همکاران (۲۰۰۷) انجام شده است، مسایل با در نظر گرفتن تخصیص بودجه، تجدید بناهای تاریخی دولت محلی تایوان بحث می‌شود. یک روش جدید براساس الگوریتم ژنتیک و برای حمایت از تصمیم‌گیرنده‌گان در تخصیص بودجه‌ی بهینه و روش‌های قراردادی مرتبط ارایه شده است.

بهاتاچاریا (۲۰۰۹) در مقاله‌ای الگویی ارایه داده که برای تصمیم‌گیری درباره‌ی تعداد رسانه‌های تبلیغاتی مختلف و همچنین تخصیص بهینه‌ی بودجه به هر یک از آن‌ها طراحی شده و در این مقاله نیز از تکنیک برنامه‌ریزی آرمانی استفاده شده است.

تسای و همکاران (۲۰۰۸) مقاله‌ای ارایه داده‌اند که در آن یک الگو برای بررسی مساله‌ی تخصیص کanal به یک تامین کننده‌ی استیل که شامل تصمیم‌های انتخاب کanal و مجوز ظرفیت برای هر کanal توزیع است، را ارایه کردند.

گوش و همکاران (۱۹۹۲) در پژوهشی یک الگوی تخصیص منابع با برنامه‌ریزی آرمانی را در افق زمانی بلندمدت در دانشگاه مدیریت ارایه دادند. در الگوی پیشنهادی مقدمه‌ای از دوره‌های جدید واحدهای علمی و تخصیص بودجه در دسترس به این واحدها ارایه شده است.

الگوسازی ریاضی

با توجه به پیشینه‌ی تحقیق و مبانی نظری گفته شده، روندی که برای الگوسازی ریاضی در این تحقیق انجام شده، ترکیبی از AHP-GP است. برای الگوسازی ریاضی از برنامه‌ریزی آرمانی استفاده شد که مراحل زیر صورت کلی الگوی ریاضی را شکل می‌دهد. هم‌چنین برای اولویت‌بندی آرمان‌ها یکی از تکنیک‌های MADM، مورد استفاده بوده و مراحل الگوسازی به شرح زیر است:

جدول ۱. شاخص‌های تخصیص اعتبارها و اسناد و مدارک آن‌ها

اسناد و مدارک		عنوان شاخص		
آینده نامه‌ی اجرایی گسترش بنگاه‌های کوچک اقتصادی زودبازده و کارآفرینی و امور اجتماعی و اداری	گزارش وزارت امور اقتصادی و دارایی	قانون بودجه سال ۸۷	شاخص‌های اهداف کمی جمهوری اسلامی ایران و نوسعدی اقتصادی، اجتماعی و اسلامی ایران	تیبدشده فرط‌بزرگان
۱. سهم سرمایه‌گذاری مردمیاز از کل کشور				✓
۲. میزان محرومیت				✓
۳. نرخ بی‌کاری ^۱				✓
۴. نسبت اشتغال ایجادشده در طرح‌ها به اشتغال پیش‌بینی شده				✓
۵. تعداد بی‌کاران				✓
۶. نرخ مشارکت اقتصادی (نرخ فعالیت) ^۲				✓
۷. نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده				✓
۸. سرانهی طرح‌های بهره‌برداری شده ^۳				✓
۹. سرانهی طرح‌های معرفی شده به بانک ^۴				✓
۱۰. نرخ مهاجرت ^۵				✓

۱. نرخ بی‌کاری عبارت است از نسبت جمعیت بی‌کار به جمعیت فعل (شاغل و بی‌کار)، ضرب در ۱۰۰

۲. نرخ مشارکت اقتصادی (نرخ فعالیت) عبارت است از نسبت جمعیت فعل (شاغل و بی‌کار) ۱۰ ساله و بیشتر (یا

۱۵ ساله و بیشتر) به جمعیت در سن کار ۱۰ ساله و بیشتر (یا ۱۵ ساله و بیشتر)، ضرب در ۱۰۰

$$\text{نمودار} = \frac{\text{جمعیت فعل} (\text{بازده}) \text{ ساله و بیشتر}}{\text{جمعیت فعل} (\text{بازده}) \text{ ساله و بیشتر}} \times 100$$

۳. سرانهی طرح‌های بهره‌برداری شده عبارت است از نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به جمعیت هر استان

۴. سرانهی طرح‌های معرفی شده به بانک عبارت است از نسبت طرح‌های معرفی شده به بانک به جمعیت هر استان

۵. نرخ مهاجرت (خالص مهاجرت) عبارت است از:

$$\text{نمودار} = \frac{\text{مهاجران خارج شده - مهاجران وارد شده}}{\text{جمعیت استان}} \times 100$$

☞ مرحله‌ی ۱: تعیین شاخص‌های تخصیص اعتبارها

در مرحله‌ی اول، شاخص‌های تخصیص اعتبارها معرفی شده و استناد و مدارک موجود در قوانین مختلف برای آن‌ها و همچنین دلایل استفاده از شاخص‌ها در این تحقیق بررسی شده است. در جدول شماره‌ی (۱) شاخص‌ها به همراه استناد و مدارک آن‌ها ارایه شده و برای تعیین شاخص‌های تخصیص اعتبارات بنگاههای زودبازد و کارآفرین، مصاحبه‌های تخصصی متعدد با ۸ نفر از خبرگان (دانشگاهی، وزارت کار و امور اجتماعی، معاونت نظارت و ارزیابی ریاست جمهوری "سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی" و موسسه‌ی کار و تامین اجتماعی) انجام شده است. همچنین در این راستا استناد و مدارک قانونی و گزارش‌هایی شامل قانون بودجه‌ی سال ۸۶ گزارش وزارت امور اقتصادی و دارایی، مجموعه‌ی شاخص‌های اهداف کمی استان‌ها در برنامه‌ی چهارم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و آیین نامه‌ی اجرایی گسترش بنگاههای اقتصادی زودبازد و کارآفرین (۱۳۸۴) نیز بررسی شده‌اند و درنهایت و با تایید خبرگان ۱۰ شاخص استخراج و تایید شد.

☞ مرحله‌ی ۲: تعریف متغیرهای تصمیم

در این مرحله متغیرهای تصمیم که در الگوی برنامه‌ریزی آرمانی استفاده شده است، مشخص شده و تحلیل می‌شود. متغیرهای تصمیم عبارتند از:

$$X_{ij} = \text{میزان تخصیص اعتبارها به بخش زام در استان آم}$$

$$X_i = \text{میزان تخصیص اعتبارها به استان آم}$$

$$d_i^+ = \text{متغیر انحراف از آرمان (انحراف مثبت)}$$

$$d_i^- = \text{متغیر انحراف از آرمان (انحراف منفی)}$$

☞ مرحله‌ی ۳: تعریف پارامترهای الگو

مرحله‌ی سوم شامل معرفی و تشریح پارامترهایی است که در الگوی برنامه‌ریزی آرمانی استفاده شده و این پارامترهای الگوی تحقیق عبارتند از:

B = کل بودجه‌ی اعتباری قابل تخصیص در هر سال

W_K = ضریب اهمیت شاخص K

G_i = مقدار سمت راست محدودیت آرمانی

UR_i = نرخ بی‌کاری استان Λ_m

AP_i = جمعیت فعال استان Λ_m

RB_j = میزان اعتبار مورد نیاز برای ایجاد یک شغل در هر بخش

UN_i = تعداد بی‌کاران استان Λ_m

MR_i = نرخ مشارکت اقتصادی استان Λ_m

GR_i = نرخ مهاجرت استان Λ_m

LR_i = نرخ محرومیت استان Λ_m

IS_i = سهم سرمایه‌گذاری مورد نیاز استان Λ_m

MP_i = سرانه‌ی طرح‌های معروفی شده به بانک در استان Λ_m

BP_i = سرانه‌ی طرح‌های بهره‌برداری شده در استان Λ_m

OP_i = نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تاییدشده استان Λ_m

Cl_i = سرانه‌ی اشتغال ایجادشده به اشتغال پیش‌بینی شده استان Λ_m

L_{ij} = حداقل نسبت یا سهم بخش Λ_m از کل بودجه‌ی تخصیصی به استان Λ_m

U_{ij} = حداکثر نسبت یا سهم بخش Λ_m از کل بودجه تخصیصی به استان Λ_m

U'_i = حداکثر اعتبار قابل تخصیص به هر استان

L'_i = حداقل اعتبار قابل تخصیص به هر استان

۴ مرحله‌ی ۴: تعریف آرمان‌های الگو

با توجه به آن‌چه پیش از این بیان شد و وجود شاخص‌های مختلف در بحث تخصیص اعتبارهای اشتغال‌زاوی، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که الگوسازی ریاضی در این تحقیق از نوع چنددهدفه است. بنابراین با استفاده از شاخص‌های مطرح در این زمینه توابع هدف مختلفی را به شرح زیر تعریف می‌کنیم.

هدف اول: حداکثر کردن سهم سرمایه‌گذاری موردنیاز در هر استان

این هدف یکی از اهدافی است که سطح قابلیت هر استان را نشان می‌دهد، یعنی سهم هر یک از استان‌ها در میزان سرمایه‌گذاری کل کشور چه میزان است. با توجه به این که برای ایجاد یک کارگاه کوچک نیاز به وجود سرمایه‌گذاری‌های مناسب و استفاده از وام‌های اشتغال‌زا بی است، بنابراین هر چه این سهم بالاتر باشد، زمینه‌ی مناسب‌تری برای تخصیص اعتبارهای اشتغال‌زا بی فراهم خواهد شد.

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارات به استان آم}}{\text{کل بودجه اعتباری قابل تخصیص در هر سال}} \times \text{سهم سرمایه‌گذاری موردنیاز استان آم} = \text{حداکثر کردن سهم سرمایه‌گذاری موردنیاز در استان آم}$$

$$MaxZ_1 = \sum_{i=1}^n \left(IS_i \times \frac{X_i}{B} \right)$$

هدف دوم: حداکثر کردن اثر گذاری افزایش اعتبارها بر کاهش نرخ محرومیت در هر استان

با توجه به رابطه‌ی زیر از آنجا که می‌خواهیم به استان‌هایی که دارای نرخ محرومیت بالاتری هستند، اعتبار بیش‌تری اختصاص یابد، بنابراین از تابع هدف، نوع بیشینه (Max) استفاده می‌شود.

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارها به استان آم}}{\text{کل بودجه اعتباری قابل تخصیص در هر سال}} \times \text{نرخ محرومیت در استان آم} = \text{حداکثر کردن تأثیر افزایش اعتبارها بر کاهش نرخ محرومیت در استان آم}$$

الگوسازی یادشده به طور مشخص بیان‌گر آن است که هر چه نرخ محرومیت استان آم بیش‌تر باشد، میزان منابع تخصیص یافته به استان آم باید افزایش یابد تا از این طریق میزان محرومیت آن استان از طریق رشد اشتغال و فعالیت‌های اشتغال‌زا بی کاهش یابد.

هدف سوم: حداقل کردن نرخ بی‌کاری در هر استان

با توجه به تعریف نرخ بی‌کاری یعنی:

$$\frac{\text{جمعیت بی‌کار}}{\text{جمعیت فعال (شاغل و بی‌کار)}} = \text{نرخ بی‌کاری}$$

و با در نظر گرفتن این موضوع که به دنبال حداقل کردن این نرخ هستیم و جمعیت فعال در یک سال ثابت فرض شده است، از این‌رو به‌منظور رسیدن به هدف یادشده باید

با ایجاد اشتغال از راه تخصیص بودجه، تعداد بی کاران را کاهش دهیم، یعنی:

$$\frac{\text{جمعیت بی کار استان آم}}{\text{میزان اشتغال ایجاد شده در استان آم از طریق تخصیص بودجه}} - \frac{\text{جمعیت فعال (شاغل و بی کار) استان آم}}{\text{نرخ بی کاری جدید استان آم}} = \frac{\text{نرخ بی کاری در استان آم}}{\text{جمعیت فعال استان آم}}$$

از این رو داریم:

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارها به بخش آم در استان آم}}{\text{میزان اعتبار مورد نیاز برای ایجاد یک شغل در بخش آم}} - \frac{\text{نرخ بی کاری استان آم}}{\text{حداقل کردن نرخ بی کاری در استان آم}} = \frac{\text{نرخ بی کاری در استان آم}}{\text{جمعیت فعال استان آم}}$$

$$MinZ_r = \sum_{i=1}^r \left(UR_i - \frac{\sum_{j=1}^r \frac{X_{ij}}{RB_j}}{AP_i} \right)$$

هدف چهارم: حداکثر کردن نسبت اشتغال ایجاد شده به اشتغال پیش‌بینی شده در هر استان

با توجه به این که هدف عمده‌ی تخصیص اعتبارها، افزایش اشتغال‌زاوی در سطح استان‌های کشور به واسطه‌ی توسعه‌ی طرح‌های صنایع کوچک و زودبازه است، بنابراین هدف زیر تعریف و به گونه‌ای طراحی شده که استان‌های دارای نسبت بالاتر، از اعتبار بالاتری برخوردار شوند.

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارها به استان آم}}{\text{کل بودجه اعتباری قبل تخصیص در هر سال}} \times \frac{\text{حداکثر کردن نسبت اشتغال ایجاد شده به اشتغال پیش‌بینی شده استان آم}}{\text{اشتغال پیش‌بینی شده در استان آم}} = \frac{\text{نرخ بی کاری در استان آم}}{\text{نرخ بی کاری استان آم}}$$

$$MaxZ_f = \sum_{i=1}^r \left(Cl_i \times \frac{X_i}{B} \right)$$

هدف پنجم: حداقل کردن تعداد بی کاران در هر استان

براساس توضیح‌های گفته شده در بخش قبلی:

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارها به بخش آم در استان آم}}{\text{میزان اعتبار مورد نیاز برای ایجاد یک شغل در هر بخش}} = \frac{\text{نرخ بی کاری در استان آم}}{\text{نرخ بی کاری استان آم}}$$

به مفهوم تعداد اشتغال ایجاد شده است که از تعداد بی کاران کم کرده و با این الگو سازی الگو به دنبال حداقل کردن تعداد بی کاران خواهد بود و در واقع اشتغال ایجاد شده توسط تخصیص اعتبارهای اشتغال‌زاوی موجب افزایش تعداد شاغل شده و تعداد بی کاری جدید را شکل می‌دهد. بدین ترتیب خواهیم داشت:

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارها به بخش آم در استان آم}}{\text{میزان اعتبار مورد نیاز برای ایجاد یک شغل در هر بخش}} - \frac{\text{تعداد بی کاران استان آم}}{\text{حداقل کردن تعداد بی کاران در استان آم}} = \frac{\text{نرخ بی کاری در استان آم}}{\text{نرخ بی کاری استان آم}}$$

$$MinZ_d = \sum_{i=1}^r \left(UN_i - \sum_{j=1}^r \frac{X_{ij}}{RB_j} \right)$$

هدف ششم: حداکثر کردن نرخ مشارکت اقتصادی در هر استان

در بخش معرفی شاخص‌های تخصیص اعتبارها، نرخ مشارکت اقتصادی تعریف شد و نکته‌ای که وجود دارد این که هر چه این نرخ بیشتر باشد، بهتر است. از این‌رو هدف یادشده بر آن است تا به استان‌هایی که نرخ مشارکت اقتصادی بالاتری دارند، با توجه به ویژگی‌های جمعیتی هر استان که در شاخص نرخ مشارکت اقتصادی وجود دارد، اعتبار بیشتری داده شود.

در حقیقت این الگوسازی به شکلی انجام شده تا هر کدام از استان‌ها که دارای نرخ بیشتری باشند، اعتبار بیشتری به آن‌ها تخصیص یابد تا فرمول زیر به حداکثر مقدار خود برسد.

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارها به استان آم}}{\text{کل بودجه اعتباری قابل تخصیص در هر سال}} \times \text{نرخ مشارکت اقتصادی استان آم} = \text{حداکثر کردن نرخ مشارکت اقتصادی در استان آم}$$

$$MaxZ_e = \sum_{i=1}^r \left(MR_i \times \frac{X_i}{B} \right)$$

هدف هفتم: حداکثر کردن نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده در هر استان

شاخص نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده نشان‌دهنده‌ی سطح به ثمر رسیدن طرح‌های مرتبط با صنایع کوچک و زودبازده با استفاده از وام‌های اشتغال‌زاوی بوده و بنابراین هدف زیر در راستای تخصیص اعتبار بالاتر به استان‌هایی است که از نسبت بالاتری در این زمینه برخوردار هستند.

$$\frac{\text{میزان تخصیص اعتبارها به استان آم}}{\text{کل بودجه اعتباری قابل تخصیص در هر سال}} \times \frac{\text{نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده در استان آم}}{\text{به طرح‌های تایید شده در استان آم}} = \text{حداکثر کردن نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده در استان آم}$$

$$MaxZ_v = \sum_{i=1}^r \left(OP_i \times \frac{X_i}{B} \right)$$

هدف هشتم: حداکثر کردن سرانه‌ی طرح‌های بهره‌برداری شده در هر استان

این هدف نیز مشابه هدف قبلی با استفاده از شاخص سرانه‌ی طرح‌های بهره‌برداری

شده در صدد تخصیص اعتبار بالاتری به استان‌هایی است که دارای سرانهی بالاتری هستند.

$$\text{میزان تخصیص اعتبارها به استان آم} = \frac{\text{حداکثر کردن سرانه طرح‌های سرانه‌ی طرح‌های بهره‌برداری شده در استان آم}}{\text{کل بودجه اعتباری قابل تخصیص در هر سال}} \times \text{بهره‌برداری شده در استان آم}$$

$$MaxZ_A = \sum_{i=1}^n \left(BP_i \times \frac{X_i}{B} \right)$$

هدف نهم: حداکثر کردن سرانهی طرح‌های معرفی شده به بانک در هر استان همان‌گونه که در بخش تشریح شاخص‌های تخصیص اعتبار گفته شد، شاخص سرانه‌ی طرح‌های معرفی شده گویای میزان توانمندی استان در زمینه‌ی ایجاد اشتغال و ابتکار در ایجاد پروژه‌های مرتبط با صنایع کوچک و زودبازده است. بنابراین هر چه این شاخص از مقدار بالاتری در هر استان برخوردار باشد، اعتبار بالاتری به آن اختصاص می‌یابد.

$$\text{میزان تخصیص اعتبارها به استان آم} = \frac{\text{حداکثر کردن سرانه طرح‌های سرانه‌ی طرح‌های معرفی شده به بانک در استان آم}}{\text{کل بودجه اعتباری قابل تخصیص در هر سال}} \times \text{معرفی شده به بانک در استان آم}$$

$$MaxZ_B = \sum_{i=1}^n \left(MP_i \times \frac{X_i}{B} \right)$$

هدف دهم: حداکثر کردن اثر گذاری اعتبارها بر کاهش نرخ مهاجرت در هر استان این هدف در صدد حداکثر کردن اثر گذاری اعتبارهای اشتغال‌زاویی بر افزایش مهاجرت‌پذیری استان‌های دارای نرخ مهاجرت منفی و کاهش مهاجرت‌پذیری استان‌های دارای نرخ مهاجرت مثبت است. بنابراین از نوع بیشینه‌ی (Max) تابع هدف استفاده می‌شود. به عبارتی الگوسازی هدف یادشده به شکلی انجام شده که اگر نرخ مهاجرت منفی باشد می‌خواهیم بودجه را افزایش دهیم تا زمینه‌ی اشتغال برای آن استان ایجاد شود تا از مهاجرت فرستی جلوگیری شود و برای نرخ مهاجرت مثبت هر چه میزان اعتبار کمتری اختصاص دهیم، عبارت بزرگ‌تر بوده و به این مفهوم است که زمینه‌ی اشتغال بیشتر را در آن استان که دارای نرخ مهاجرت مثبت است، فراهم نمی‌کنیم تا مهاجرت‌پذیری به حداقل امکان برسد.

میزان تخصیص اعتبارها به استان آنم = $\frac{\text{حداکثر کردن اثر گذاری نرخ بودجه}}{\text{کل بودجه اعتباری قبل تخصیص در هر سال} \times (\text{نرخ مهاجرت استان آنم})}$ بر کاهش نرخ مهاجرت در استان آنم

$$MaxZ_{\cdot\cdot} = \sum_{i=1}^n \left(-GR_i \times \frac{X_i}{B} \right)$$

۵ مرحله محدودیتهای الگو

محدودیتهای الگوی تحقیق به شرح زیر است:

محدودیت نظاممند: محدودیت سقف اعتبار

$$\sum_{i=1}^n X_i \leq B$$

محدودیتهای سیاستی:

الف: محدودیت‌های بخش‌های اقتصادی در هر استان

$$L_{ij} X_{ij} \leq X_{ij} \leq U_{ij} X_{ij}$$

ب: محدودیت حداقل و حداکثر اعتبار قابل تخصیص به هر استان

$$L'_i \leq X_i \leq U'_i$$

محدودیتهای اضافی:

$$X_i = \sum_{j=a}^c X_{ij}, j = a, b, c$$

بخش صنعت=a، بخش کشاورزی=b و بخش خدمت‌ها=c

تعداد استان‌های کشور است.

صورت کلی الگوی برنامه‌ریزی آرمانی

محدودیتهای آرمانی در این الگو با استفاده از اهداف تعیین شده در الگوی چندهدفه که در بخش قبلی توصیف شد، تعیین شده‌اند و مقادیر آرمانی (مقادیر سمت راست محدودیتها) براساس نظر خبرگان و همین‌طور حل هر یک از اهداف به عنوان یک مساله‌ی مستقل و پیدا کردن مقدار مطلوب به دست آمد.

$$MinZ = P_d^- + P_r^- + P_t^- + P_s^- + P_i^- + P_e^- + P_v^- + P_h^- + P_a^- + P_s^-$$

$$\begin{aligned}
 & \sum_{i=1}^r \left(IS_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_i \\
 & \sum_{i=1}^r \left(LR_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_r \\
 & \sum_{i=1}^r \left(UR_i - \frac{\sum_{j=1}^r X_{ij}}{AP_i} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_r \\
 & \sum_{i=1}^r \left(Cl_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_i \\
 & \sum_{i=1}^r \left(UN_i - \sum_{j=1}^r \frac{X_{ij}}{RB_j} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_d \\
 & \sum_{i=1}^r \left(MR_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_s \\
 & \sum_{i=1}^r \left(OP_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_v \\
 & \sum_{i=1}^r \left(BP_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_\lambda \\
 & \sum_{i=1}^r \left(MP_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_\chi \\
 & \sum_{i=1}^r \left(GR_i \times \frac{X_i}{B} \right) + d_i^- - d_i^+ = G_v.
 \end{aligned}$$

S.T:

$$\sum_{i=1}^r P_i = 1$$

$$\sum_{i=1}^r X_i \leq B$$

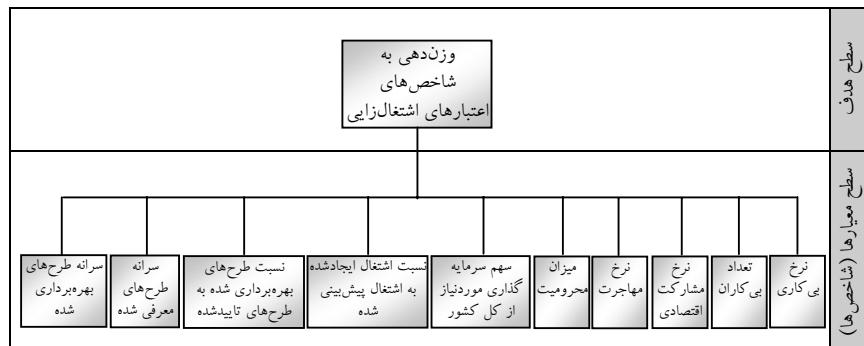
$$L_{ij} X_{ij} \leq X_{ij} \leq U_{ij} X_{ij}$$

$$L'_i \leq X_i \leq U'_i$$

$$X_i = \sum_{j=a}^c X_{ij}, j = a, b, c$$

$$X_{ij} \geq 0, X_i \geq 0,$$

در این تحقیق از تکنیک AHP برای تعیین ضرایب اهمیت شاخص‌های تخصیص اعتبار و در نتیجه تعیین اولویت آرمان‌ها در الگوی برنامه‌ریزی آرمانی استفاده شد. هدف کلی تخصیص بهینه‌ی اعتبار به هر یک از استان‌های کشور در هر یک از سه بخش عمده‌ی اقتصادی (صنعت، خدمت‌ها و کشاورزی) است. برای دست‌یابی به این هدف دو نوع درخت سلسله مراتب تصمیم ترسیم شده که در درخت اول هدف عبارت است از وزن‌دهی به شاخص‌های تخصیص اعتبارهای اشتغالزایی (نمودار شماره ۱) و در درخت دوم هدف تعیین میزان اهمیت هر یک از بخش‌های اقتصادی در هر یک از استان‌های کشور بوده و بدین صورت ۳۰ درخت سلسله مراتب به وجود می‌آید که هر یک مربوط به یک استان است (نمودار شماره ۲).

نمودار ۱. درخت سلسله مراتب تصمیم شاخصها

بنابراین در این تحقیق در دو حالت و با دو هدف یادشده از تکنیک AHP استفاده شده است. در ادامه به تشریح هر یک از این حالت‌ها پرداخته می‌شود. همان‌گونه که بیان شد، برای تعیین میزان اهمیت هر یک از شاخص‌های تخصیص

اعتبارهای استغالزایی اقدام به توزیع پرسشنامه در میان خبرگان کردیم و پس از جمع آوری حدود ۲۸ پرسشنامه از مجموع ۶۰ پرسشنامه توزیع شده، داده‌های این پرسشنامه‌ها وارد نرمافزار Excel شده و در قالب ۲۸ ماتریس تصمیم‌گیری 10×10 که هر یک از آن‌ها به یکی از خبرگان اختصاص دارد، تهیه شد. شایان یادآوری است، در مواردی که خبرگان مقایسه‌ی زوجی بین دو شاخص را پاسخ نداده‌اند، براساس رابطه‌ی

$$a_{ik} \times a_{kj} = a_{ij}$$

که موجب سازگاری جدول توافقی می‌شود، عمل شد.

بدین ترتیب عناصر مفقود شده که تعداد بسیار کمی را شامل می‌شود با استفاده از روش تقریبی یادشده محاسبه شد. با توجه به این که تعداد خبرگان در این تحقیق بیش از یک نفر بوده است، بنابراین از تکنیک AHP گروهی برای محاسبه اوزان شاخص‌ها استفاده شد.

در مرحله‌ی اول برای نزدیک کردن نظرهای این ۲۸ نفر و براساس تکنیک AHP گروهی، میانگین هندسی از ۲۸ ماتریس یادشده گرفته شد. میانگین هندسی این ماتریس‌ها با استفاده از رابطه‌ی

$$a_{ij} = \left[\prod_{k=1}^N a_{ij}^{(k)} \right]^{\frac{1}{N}}$$

محاسبه شده است (آذر و رجب زاده، ۱۳۸۱).

سپس هر یک از اعداد ماتریس یادشده بر مجموع ستون مربوط به آن تقسیم شد تا ماتریس به صورت نرمال درآید. در مرحله‌ی آخر میانگین سطری ماتریس نرمال شده به دست آمد که نتایج نهایی تعیین وزن (اهمیت) شاخص‌های تخصیص اعتبارها را مشخص می‌کند (جدول شماره‌ی ۲). نکته‌ی حائز اهمیت در این نتایج، نبودن نیاز به محاسبه‌ی نرخ سازگاری است که به دلیل تعدد خبرگان، نتایج از سازگاری مطلوب برخوردار خواهند بود.

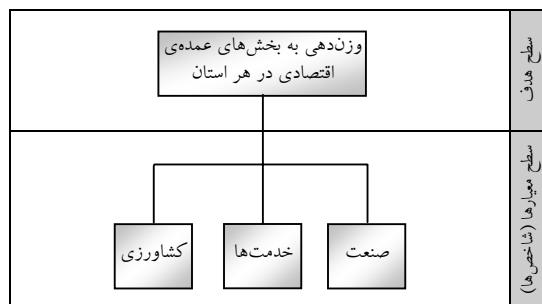
شاخص‌های تخصیص اعتبار براساس ضرایب اهمیت به دست آمده از تکنیک AHP گروهی در جدول شماره‌ی (۲) قابل بررسی است.

هدف دیگری که در این تحقیق دنبال می‌شود تعیین میزان اهمیت هر یک از بخش‌های عمده‌ی اقتصادی در ۳۰ استان کشور است. با مطالعه‌ی اسناد و مدارک

مختلف، مشاهده شد که در گزارش "چکیده‌ی نتایج طرح آمارگیری نیروی کار" که مربوط به سال‌های ۸۴ و ۸۵ بوده، میزان سهم هر یک از بخش‌های عمدی اقتصادی (صنعت، کشاورزی و خدمات) در ۳۰ استان کشور مشخص شده است. از سوی دیگر برای بالا بردن اعتبار داده‌ها و با استفاده از پرسش‌نامه‌ی دوم حداقل نظر یک کارشناس و یا بیش‌تر برای تعیین میزان اهمیت هر بخش در هر استان بررسی شده و برای تولید محدودیت‌های سیاستی در الگوی ریاضی چندهدفه‌ی این تحقیق استفاده شد.

جدول ۲. شاخص‌های تخصیص/اعتبارها به ترتیب/همیت

ردیف	شاخص‌های تخصیص/اعتبارها	وزن شاخص‌ها
۱	سهم سرمایه‌گذاری مورد نیاز از کل کشور	۰/۱۵۷۴
۲	میزان محرومیت	۰/۱۳۱۵
۳	نرخ بی‌کاری	۰/۱۲۲۳
۴	نسبت اشتغال ایجاد شده در طرح‌ها به اشتغال پیش‌بینی شده	۰/۱۱۳۱
۵	تعداد بی‌کاران	۰/۱۰۸۸
۶	نرخ مشارکت اقتصادی	۰/۰۸۹۸
۷	نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده	۰/۰۸۹۴
۸	سرانه‌ی طرح‌های بهره‌برداری شده	۰/۰۸۶۷
۹	سرانه‌ی طرح‌های معرفی شده به بانک	۰/۰۵۹۲
۱۰	نرخ مهاجرت	۰/۰۴۱۹

نمودار ۲. درخت سلسله مراتب تصمیم بخش‌های اقتصادی

نتایج پرسش‌نامه‌ی بخش‌های اقتصادی نیز با استفاده از تکنیک تحلیل سلسله مراتبی به دست آمد و از نرم‌افزار Expert Choice برای حل الگوی نرم استفاده شد.

جمع آوری داده‌های الگو

اطلاعات مربوط به پارامترها با مطالعه‌ی استناد و مدارک شاخص‌ها در وزارت کار و امور اجتماعی، معاونت نظارت و ارزیابی ریاست جمهوری، مرکز آمار ایران و معاونت پژوهشی مجلس شورای اسلامی گردآوری شد و در الگوی استفاده شده قرار گرفت که در جدول پیوست قابل بررسی است.

رقم کل اعتبار به میلیارد ریال عبارت است از:

$$B = ۹۳۳۳/۷$$

میزان اعتبار مورد نیاز برای ایجاد یک شغل در بخش صنعت ۲۳۷,۷۹۰,۰۰۰ ریال، در بخش کشاورزی ۱۱۵,۹۳۰,۰۰۰ ریال و در بخش خدمات ۱۱۳,۷۳۰,۰۰۰ ریال

فرایند حل الگو

با توجه به این که الگوی تحقیق چندهدفه و از نوع برنامه‌ریزی آرمانی است؛ ابتدا باید مقادیر آرمان‌ها که به واقعیت نزدیک باشند، را پیدا کنیم. مقادیر مطلوب سه هدف نرخ بی‌کاری، نسبت اشتغال ایجاد شده به اشتغال پیش‌بینی شده و نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تاییدشده، مشخص و به صورت زیر تعریف شده است.

مطابق نظر خبرگان، مقدار آرمان برای هدف حداقل کردن نرخ بی‌کاری، ۵ درصد و برای مجموع ۳۰ استان عدد ۱۵۰ به عنوان مطلوب درنظر گرفته شد و برای اهدافی که نسبتی هستند مانند نسبت اشتغال ایجاد شده به اشتغال پیش‌بینی شده و نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده عدد ۱ به عنوان مقدار آرمان درنظر گرفته شد.

برای سایر اهداف، مقادیر مطلوب با حل الگوی تک‌هدفه به همراه محدودیت‌های الگوی کلی بدست آمد (جدول شماره ۳). به این معنا که هر یک از اهداف را به صورت جداگانه به همراه محدودیت‌های مساله حل کرده و مقدار آرمان مطلوب برای هر یک از اهداف محاسبه شد. سپس مقادیر انحراف نامساعد برای هر یک از اهداف و براساس نوع تابع هدف آن‌ها مشخص شد و در نهایت الگوی آرمانی یک‌بار به روش کاردينال (وزنی) و یک‌بار به روش اوردینال (ترتیبی- اولویتی) حل شد.

جدول ۳. مقادیر آرمان در الگوی برنامه‌ریزی آرمانی

مقدار آرمان	تابع هدف
۲۴/۳۴	حداکثر کردن سهم سرمایه‌گذاری موردنیاز در هر استان
۷۲	حداکثر کردن اثر گذاری افزایش اعتبارها بر کاهش نرخ محرومیت در هر استان
۰/۰۵	حداقل کردن نرخ بی کاری در هر استان
۱	حداکثر کردن نسبت اشتغال ایجاد شده به اشتغال پیش‌بینی شده در هر استان
۲۹۱۳۸۲۴	حداقل کردن تعداد بی کاران در هر استان
۴۹	حداکثر کردن نرخ مشارکت اقتصادی در هر استان
۱	حداکثر کردن نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تایید شده در هر استان
۰/۰۰۸	حداکثر کردن سرانهی طرح‌های بهره‌برداری شده در هر استان
۰/۰۲۷	حداکثر کردن سرانهی طرح‌های معروفی شده به بانک در هر استان
۶/۳۴	حداکثر کردن اثر گذاری اعتبارها بر کاهش نرخ مهاجرت در هر استان

در روش اول تمامی اولویت‌ها در یک تابع هدف قرار می‌گیرد و براساس ضرایب اهمیت آن‌ها تخصیص انجام می‌شود. اما در روش دوم با توجه به نظر خبرگان و ارتباط شاخص‌ها با یکدیگر، سه اولویت عمده تعیین شد. اولویت اول شامل P_1 ، P_2 ، P_3 و P_4 ، اولویت دوم شامل P_5 و P_6 و اولویت سوم شامل P_7 ، P_8 و P_9 است. جدول شماره‌ی (۴)، نوع و تعداد متغیرها و محدودیت‌ها را در الگوی تحقیق نشان می‌دهد. همچنین نتایج به دست آمده از حل الگو (متغیرهای اصلی و متغیرهای انحراف از آرمان) با دو روش یادشده نیز در جدول شماره (۵) مقایسه شده است. در ضمن نتایج به دست آمده از حل الگوی مربوط به متغیرهای بخش‌های عمده‌ی اقتصادی ۳۰ استان کشور نیز در جدول شماره (۶) ارایه شده است.

با علم به این‌که در مسایل تخصیص بودجه و به‌طور کلی مسایل تخصیص باید به این مساله توجه شود که اگر حد پایین و بالا برای متغیرهای میزان تخصیص در نظر گرفته نشود امکان دارد الگو با روند منطقی که طی می‌کند، میزان متغیرهایی که ضرایب تابع هدف پایین‌تری دارند را مقدار کم‌تری تخصیص دهد، بنابراین با در نظر گرفتن این‌که این الگو هم مستثنی از این مساله نیست، پس باید برای متغیرهای تخصیص یعنی i حد بالا و پایین تعیین شود تا میزان مقادیر تخصیصی به متغیرها تحت کنترل منطقی باشد. البته در این تخصیص تنها به این روند منطقی بسته نشده و با درنظر گرفتن این‌که

می‌دانیم این حدود بالا و پایین از نقاط حساس این الگو است، از این‌رو با تغییر این حدود جواب‌های مختلفی به‌دست آمد و با یک‌دیگر مقایسه شد.

حد بالا و پایین در این الگو برای متغیرهای X_i براساس یک چارچوب منطقی و با استفاده از نظرهای خبرگان شکل گرفت که به شرح زیر است:

ابتدا نسبت تمامی شاخص‌ها به‌جز شاخص نرخ مهاجرت^۱ به‌دست آمد، سپس کمترین و بیشترین نسبت در هر شاخص تعیین شد و با درنظر گرفتن ضرایب به‌دست آمده برای هر شاخص که توسط خبرگان تعیین شده و با استفاده از تکنیک AHP محاسبه شده، میانگین موزون کوچک‌ترین نسبت‌ها و میانگین موزون بزرگ‌ترین نسبت‌ها محاسبه شد. در نهایت برای تعیین حد پایین X_i میانگین مقدار به‌دست آمده و مقدار حداقل و حداًکثر نسبت جمعیت گرفته شد و بدین ترتیب میانگین حداقل‌ها حد پایین متغیر X_i و میانگین حداًکثرها، حد بالای متغیر X_i را شکل داده است.

جدول ۴. تشریح نوع و تعداد متغیرها و محدودیتها در مدل

تعداد	نوع	شرح
۱۲۰	اصلی	متغیرها
۲۰	انحراف از آرمان	
۱۴۰	کل	
۱	نظاممند	
۱۸۰	سیاستی	
۹۰	اضافی	محدودیتها
۱۰	آرمنی	
۲۸۱	کل	
$\cdot Lp_i =$	انحراف از آرمان	
$^4 Lp_i =$	(روش ترتیبی-اولویتی)	
$^6 Lp_i =$		

۱. شاخص نرخ مهاجرت به علت وجود داده‌های مثبت و منفی در آن و همچنین اهمیت کمتر نسبت به سایر شاخص‌ها از این محاسبه‌ها حذف شد.

جدول ۵. نتایج به دست آمده از حل الگو به روش های کاردینال و اوردینال

اوردینال	کاردینال	روش حل نتایج	اوردینال	کاردینال	روش حل نتایج
			۳۲۰/۲۹۹۲	۳۲۰/۲۹۹۱	مقدار تابع هدف
۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۲۶}	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _۱
۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۷۷}	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _۲
۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۲۸}	۷۴/۶۶۹۷۱	۷۴/۶۶۹۶۰	X _۳
۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۲۹}	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _۴
۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۳۰}	۶۹۰/۷۱۵۴	۶۹۰/۶۹۳۸	X _۵
۲۲/۶۰۸۱۰	۲۲/۶۰۸۱۰	d _۱ ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _۶
.../.....	.../.....	d _۱ ⁺	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _۷
۲۸/۹۰۸۷۰	۲۸/۹۰۸۷۰	d _۷ ⁻	۱۳۷۰/۱۷۸	۱۳۷۰/۱۸۷	X _۸
.../.....	.../.....	d _۷ ⁺	۱۳۷۰/۱۸۷	۱۳۷۰/۱۸۷	X _۹
.../.....	.../.....	d _۷ ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۰}
۱۸۶/۰۷۲۳	۱۸۶/۰۷۲۳	d _{۱۱} ⁺	۱۳۷۰/۱۸۷	۱۳۷۰/۱۸۷	X _{۱۱}
۰/۴۰۶۸۹۵۹	۰/۴۰۶۸۹۶۰	d _{۱۲} ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۲}
.../.....	.../.....	d _{۱۲} ⁺	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۳}
.../.....	.../.....	d _{۱۳} ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۴}
۲۶۵۸/۴۱۹	۲۶۵۸/۴۱۹	d _{۱۵} ⁺	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۵}
۹/۴۶۹۶۸۰	۹/۴۶۹۶۸۰	d _{۱۶} ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۶}
.../.....	.../.....	d _{۱۶} ⁺	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۷}
۰/۵۳۸۴۹۱۹	۰/۵۳۸۴۹۲۰	d _{۱۸} ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۸}
.../.....	.../.....	d _{۱۸} ⁺	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۱۹}
۰/۰۲۲۸۴۵۱۹	۰/۰۲۲۸۴۵۲۰	d _{۲۰} ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۲۰}
.../.....	.../.....	d _{۲۰} ⁺	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۲۱}
.../.....	.../.....	d _{۲۱} ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۲۲}
۰/۰۰۵۷۰۲۴	۰/۰۰۵۷۰۲۴	d _{۲۳} ⁺	۱۳۷۰/۱۸۷	۱۳۷۰/۱۸۷	X _{۲۳}
.../.....	.../.....	d _{۲۳} ⁻	۷۴/۶۶۹۶۰	۷۴/۶۶۹۶۰	X _{۲۴}
۴/۷۱۹۶۴۳	۴/۷۱۹۶۴۰	d _{۲۵} ⁺	۱۳۷۰/۱۸۷	۱۳۷۰/۱۸۷	X _{۲۵}

جدول عر نتایج به دست آمده از حل الگوی مربوط به متغیرهای بخش‌های عمده اقتصادی^۱

متغیر	نتایج	متغیر	نتایج	متغیر	نتایج
X ₁ A	۲۱,۳۶۱۲۳	X ₁₁ A	۹۱,۸۰۲۵۴	X ₂₁ A	۱۵,۰۸۳۲۶
X ₁ B	۲۰,۹۸۲۱۶	X ₁₁ B	۶۳۸,۵۰۷۲	X ₂₁ B	۲۲,۸۹۴۲۷
X ₁ C	۲۲,۳۲۶۲۱	X ₁₁ C	۵۳۹,۸۷۷۴	X ₂₁ C	۳۵,۶۹۲۰۷
X ₂ A	۱۵,۳۸۱۹۴	X ₁₂ A	۲۴,۱۹۲۹۵	X ₂₂ A	۲۰,۱۶۰۷۹
X ₂ B	۲۰,۲۴۱۱۹	X ₁₂ B	۱۴,۱۸۷۲۲	X ₂₂ B	۲۴,۷۹۰۳۱
X ₂ C	۲۹,۰۴۶۴۷	X ₁₂ C	۳۶,۲۸۹۴۳	X ₂₂ C	۲۹,۷۱۸۵۰
X _۳ A	۱۲,۱۷۱۱۴	X _{1۳} A	۲۳,۳۷۱۵۸	X _{۲۳} A	۹۸,۶۵۳۴۸
X _۳ B	۲۴,۰۴۳۶۱	X _{1۳} B	۲۸,۹۷۱۸۰	X _{۲۳} B	۵۹۰,۵۷۴۳
X _۳ C	۳۸,۴۵۴۴۴	X _{1۳} C	۲۲,۳۲۶۲۱	X _{۲۳} C	۵۸۰,۹۵۹۴
X _۴ A	۳۳,۳۰۲۶۴	X _{۱۴} A	۲۳,۵۲۰۹۲	X _{۲۴} A	۱۶,۰۵۳۹۶
X _۴ B	۹,۲۵۹۰۳۰	X _{۱۴} B	۱۶,۳۵۲۶۴	X _{۲۴} B	۲۶,۵۰۷۷۱
X _۴ C	۳۲,۱۰۷۹۳	X _{۱۴} C	۳۴,۷۹۶۰۳	X _{۲۴} C	۳۲,۴۰۶۶۱
X _۵ A	۸۴,۲۶۴۶۴	X _{۱۵} A	۱۶,۸۷۵۳۳	X _{۲۵} A	۱۶۴,۴۲۲۵
X _۵ B	۳۲۲,۵۵۴۰	X _{۱۵} B	۲۵,۶۸۶۳۴	X _{۲۵} B	۶۸۷,۸۱۳۴
X _۵ C	۲۸۳,۸۷۵۲	X _{۱۵} C	۳۲,۱۰۷۹۳	X _{۲۵} C	۵۱۷,۹۳۰۷
X _۶ A	۱۸,۴۴۳۳۹	X _{۱۶} A	۲۱,۲۸۰۸۴	X _{۲۶} A	۱۶,۴۲۷۳۱
X _۶ B	۱۲,۹۹۲۵۱	X _{۱۶} B	۱۸,۶۶۷۴۰	X _{۲۶} B	۲۵,۸۳۵۶۸
X _۶ C	۴۳,۲۳۳۷۰	X _{۱۶} C	۳۴,۷۲۱۳۶	X _{۲۶} C	۲۲,۴۰۶۶۱
X _۷ A	۲۵,۲۳۸۳۲	X _{۱۷} A	۲۳,۲۲۲۲۵	X _{۲۷} A	۲۵,۱۶۳۶۶
X _۷ B	۲,۴۶۰۹۷	X _{۱۷} B	۲۱,۵۷۹۵۱	X _{۲۷} B	۲۰,۶۰۸۸۱
X _۷ C	۴۶,۹۶۷۱۸	X _{۱۷} C	۲۹,۸۵۷۸۴	X _{۲۷} C	۲۸,۸۹۷۱۴
X _۸ A	۱۵۳,۴۶۱۰	X _{۱۸} A	۳۱,۸۰۹۲۵	X _{۲۸} A	۱۸,۵۶۷۴۰
X _۸ B	۷۰,۹,۷۵۶۹	X _{۱۸} B	۵,۳۷۶۲۱۱	X _{۲۸} B	۱۵,۶۸۰۶۲
X _۸ C	۵۰,۶,۹۶۹۲	X _{۱۸} C	۳۷,۴۸۴۱۴	X _{۲۸} C	۴۰,۳۲۱۵۸
X _۹ A	۱۰۵,۵۰۴۴	X _{۱۹} A	۱۶,۱۲۸۶۳	X _{۲۹} A	۱۳,۵۸۹۸۷
X _۹ B	۵۲۷,۵۲۲۱	X _{۱۹} B	۲۷,۴۰۳۷۴	X _{۲۹} B	۳۲,۱۰۷۹۳
X _۹ C	۷۳۷,۱۶۰۷	X _{۱۹} C	۳۱,۱۳۷۲۲	X _{۲۹} C	۲۸,۹۷۱۸۰
X _{۱۰} A	۲۱,۶۵۴۱۸	X _{۲۰} A	۲۱,۴۳۰۱۸	X _{۳۰} A	۳۲,۷۰۵۲۸
X _{۱۰} B	۲۲,۹۹۸۲۴	X _{۲۰} B	۲۵,۹۸۵۰۲	X _{۳۰} B	۱۰,۶۷۷۷۵
X _{۱۰} C	۳۰,۰۱۷۱۸	X _{۲۰} C	۲۷,۲۵۴۴۰	X _{۳۰} C	۳۱,۲۸۶۵۶

۱. A، B و C در جدول شماره (۶) به ترتیب عبارت‌اند از صنعت، کشاورزی و خدمات‌ها

نتیجه

همان‌گونه که بیان شد، الگو با استفاده از دو روش کاردينال و اوردینال حل شده است و نتایج به دست آمده از این دو روش تقریباً مشابه بود. جدول شماره (۷) به مقایسه‌ی مقادیر اهداف براساس داده‌های واقعی سال ۸۵ و مقادیر اهداف به دست آمده از حل الگو پرداخته و درصد بهبود یا بهبود نیافتن را نشان می‌دهد.

جدول ۷. مقایسه‌ی مقادیر اهداف براساس داده‌های واقعی سال ۸۵ و نتایج به دست آمده از الگو

ردیف	نام هدف	٪ نیافتن	نام هدف	ردیف	مقادیر هدف بدست آمده از حل الگوی تحقیق (ZS)	مقادیر هدف برای مقادیر واقعی در سال ۸۵ (Za)	نسبت به مقادیر هدف واقعی (Zs/Za)/ Za*100	آنالیز (Zs/Za)
۱	سهم سرمایه‌گذاری مورد نیاز از کل کشور	-۶۸/۱۷۹۶	-۳/۷۱۰۷۴	۱/۷۳۱۹۰۴	۵/۴۴۲۷۴۰	Max		
۲	حداکثر کردن اثر گذاری افزایش اعتبارها بر کاهش نرخ محرومیت	۳۲/۱۵۸۶۷	۱۰/۴۸۵۵۷	۴۳/۰۹۱۳۰	۳۲/۰۰۵۷۳	Max		
۳	نرخ بی کاری	-۰/۰۲۹۸۴	-۰/۱۰۰۳	۳۳۶/۰۷۲۳	۳۳۶/۱۷۲۶	Min		
۴	نسبت اشتغال ایجاد شده در طرح‌ها به اشتغال پیش‌بینی شده	۲۰/۲۲۹۴۷	۰/۰۹۷۹۴	۰/۵۹۳۱۰۴۰	۰/۴۹۳۳۱۰۰	Max		
۵	تعداد بی کاران	-۰/۲۰۳۰۹	-۵۹۳۵	۲۹۱۵۴۸۲	۲۹۲۲۴۱۷	Min		
۶	نرخ مشارکت اقتصادی	-۱/۱۲۱۰۵	-۰/۴۴۸۱۸	۳۹/۵۳۰۳۲	۳۹/۹۷۸۸۵	Max		
۷	نسبت طرح‌های بهره‌برداری شده به طرح‌های تأیید شده	۱۹/۷۱۰۵۲	۰/۰۷۵۹۸۸	۰/۴۶۱۵۰۸۰	۰/۳۸۵۵۲۰۰	Max		
۸	سرانه‌ی طرح‌های بهره‌برداری شده	۵۲/۰۷۹۰۶	۰/۰۰۱۴۲۳	۰/۰۰۴۱۵۴۸	۰/۰۰۲۷۳۷۰	Max		
۹	سرانه‌ی طرح‌های معروفی شده به بانک	۱۶/۴۶۷۴۹	۰/۰۰۱۹۳۷	۰/۰۱۳۷۰۲۴	۰/۰۱۱۷۶۵۰	Max		
۱۰	حداکثر کردن اثر گذاری نرخ بودجه بر کاهش نرخ مهاجرت	۱۰۵/۳۶۳۶	۰/۰۸۳۱۳۴	۱/۶۲۰۳۶۰	۰/۷۸۹۰۲۰۰	Max		
۱۱	هدف کلی	-۶۶/۸۷۰۵	-۶۴۶/۵۱	۳۲۰/۲۹۹۱	۹۶۶/۸۰۹۴	Min		

تحلیل نتایج

این نتایج نشان داد که هدف نهم، یعنی سرانه‌ی طرح‌های معروفی شده به بانک به‌طور کامل تحقق یافته است. تعداد بی کاران نیز که در سال ۸۵ ۲,۹۹۲,۲۹۸ نفر بوده، با

استفاده از این الگو، به ۲,۹۱۶ نفر کاهش یافته است، یعنی ۷۵,۸۱۶ نفر با استفاده از این روش تخصیص اعتبارهای اشتغالزایی، شاغل شده و از تعداد بی کاران کاسته می شود. در مورد اهداف ۳ و ۵ شامل نرخ بی کاری و تعداد بی کاران باید گفت که این دو هدف بهدلیل ماهیت تابع هدف آنها که Min است، قاعدها باید برای دستیابی به نتایج مثبت از مقادیر، کوچکتر می شوند و این منفی بودن مقدار، تفاضل نتایج به دست آمده از حل الگو و نتایج واقعی، نشان از بهبود نتایج به دست آمده از حل الگو است زیرا الگوی ما توانسته این دو هدف را از حالت واقعی بیشتر کاهش دهد.

نکته‌ی دیگر این که برای اهدافی مانند حداکثر کردن نرخ مشارکت اقتصادی و حداکثر کردن سهم سرمایه‌گذاری مورد نیاز از کل کشور، تابع هدف به نحوی اغنا نشده است. این دو هدف بهدلیل وجود اهداف دیگر و محدودیت‌های موجود (محدودیت حد بالا و پایین متغیرها) نتوانسته‌اند، تحقق یابند اما تابع هدف کلی (تابع هدف آرمانی یا حداقل کردن آرمان‌های نامساعد) به دست آمده از الگوی این تحقیق نسبت به مقدار هدف به دست آمده از مقادیر واقعی متغیرها، بهبود قابل توجهی، یعنی حدود ۶۷ درصد بهبود را نشان می‌دهد.

قابلیت‌های الگو

شاخص‌های تخصیص اعتبارهای بنگاه‌های کوچک و زودبازده و اوزان آنها که در جدول شماره (۲) به ترتیب اهمیت آورده شده، قابل استفاده برای هر بار اجرای الگوی ریاضی است و در صورت اضافه شدن شاخص‌های جدید یا هرگونه نیاز به تغییر، این جدول قابلیت به روز شدن را دارد. در حقیقت با وجود این شاخص‌ها و این اوزان است که می‌توان تخصیص مورد نظر را انجام داد و باید در اجرا به این شاخص‌ها و اوزان آن توجه کرد.

الگوی این تحقیق ترکیب AHP و GP بوده و در آن هم منطق و هم ذهنیت رعایت شده است. جواب‌های به دست آمده نسبت به حالت مقدار واقعی، بهبود قابل توجهی را نشان داده و تحلیل حساسیت آن هم نتایج خوبی در برداشته و بدین ترتیب قابلیت اتکای الگو بالا است.

به طور کلی این الگو دارای قابلیت‌های زیر است:

۱. می‌تواند میزان اهمیت هر یک از شاخص‌های تخصیص اعتبارها را با درنظر گرفتن نظر خبرگان بیابد.
۲. معیارهای چندگانه مانند نرخ بی‌کاری، نرخ مشارکت اقتصادی و... را در تخصیص اعتبارها درنظر بگیرد.
۳. میزان هر یک از اهداف را محاسبه و میزان تحقق و یا تحقق نیافتن آنها را نسبت به آرمان‌های تعیین شده، مشخص کند.
۴. این الگو می‌تواند افزوون بر تعیین میزان بهینه‌ی اعتبارها به هر استان، میزان تخصیص اعتبارها به هر بخش اقتصادی استان را نیز تعیین کند.
۵. الگو به تصمیم‌گیرندگان اجازه می‌دهد که راهبردی‌های مورد نظرشان را در الگو درنظر بگیرند. برای نمونه به تصمیم‌گیرندگان اجازه می‌دهد تا در مورد حدود بالا و پایین متغیرها تصمیم‌گیری کنند.
۶. الگوی این تحقیق از نوع برنامه‌ریزی خطی بوده و جواب به دست آمده از نوع بهینه بوده و به راحتی با استفاده از نرم‌افزارهایی مانند Lingo قابل حل است.
در پایان می‌توان موارد زیر را به عنوان تحقیق‌های آینده پیشنهاد داد:
 - این الگو می‌تواند در سایر بحث‌های مرتبط با تخصیص اعتبارها در سازمان‌های مختلف و صنایع دیگری غیر از صنایع کوچک و زودبازده نیز به کار رود.
 - الگوسازی تخصیص اعتبار در فضای فازی و نبود قطعیت.

منابع

۱. آذر، عادل، (۱۳۸۳). تحقیق در عملیات، چاپ سوم، نشر علوم نوین، تهران
۲. آذر، عادل و سید مهدی سید اصفهانی (۱۳۷۶). طراحی مدل ریاضی بودجه در سازمان‌های دولتی کشور (رویکرد آرمانی با استفاده از سریهای زمانی باکس-جنکینز و AHP)، فصلنامه علمی-پژوهشی مدرس، دوره دوم، شماره دوم، صص ۹۹-۱۲۶
۳. آذر، عادل و علی رجب‌زاده (۱۳۸۱). تصمیم‌گیری کاربردی (رویکرد MADM)، چاپ اول، نشر نگاه دانش، تهران
۴. بانش، نصر ا...، (۱۳۸۱)، طراحی الگوی تخصیص بهینه منابع بودجه عمرانی به شهرستان‌های استان فارس با استفاده از تکنیک برنامه‌ریزی آرمانی، کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شیراز
۵. دفتر مطالعات زیربنایی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، اردیبهشت (۱۳۸۷)، بررسی و شناسایی موانع سرمایه‌گذاری در تولید (با رویکرد اصلاح قوانین در بخش صنایع کوچک و متوسط)
۶. کی‌مرا، فرید، و همکاران، (۱۳۸۴)، گزارش‌های تفصیلی طرح استراتژی توسعه صنعتی کشور، جلد اول، چاپ اول، موسسه انتشارات علمی دانشگاه صنعتی شریف، تهران
۷. گشتاسب، کامبیز، (۱۳۷۹)، مدل پیشنهادی توزیع اعتبارات عمرانی در آموزش و پرورش استان فارس، کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شیراز
۸. محقر، علی، محمود صارمی و مهدی منظری حصار، (۱۳۸۵)، بکارگیری مدل ریاضی مناسب به منظور تخصیص اعتبارات عمرانی استانی فصول بودجه به شهرستان‌های استان خراسان، دانش مدیریت، شماره ۷۲، صص ۸۶-۶۳
۹. محمدی زنجیرانی، داریوش، (۱۳۷۹)، طراحی مدل ریاضی بودجه‌بندی هزینه‌های جاری سازمان کشاورزی استان تهران، کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی،

دانشگاه تربیت مدرس

۱۰. منظری حصار، مهدی، (۱۳۸۳)، بکارگیری مدل ریاضی مناسب به منظور تخصیص اعتبارات عمرانی استانی به پروژه‌های عمرانی شهرستان‌های استان خراسان، کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران
۱۱. نمازی، محمد و کاملیا کمالی، (۱۳۸۱)، بررسی نحوه تخصیص اعتبارات بودجه با استفاده از مدل برنامه‌ریزی آرمانی مطالعه موردی: استان فارس، بررسی‌های حسابداری و حسابرسی، شماره ۳۰، صص ۵۷-۲۹
۱۲. نیلی، مسعود، و همکاران، (۱۳۸۲)، خلاصه مطالعات طرح استراتژی توسعه صنعتی کشور، چاپ اول، موسسه انتشارات علمی دانشگاه صنعتی شریف، تهران
۱۳. وب سایت شبکه نقطه تجاری ایران (قانون تأسیس صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری صنایع کوچک): <http://www.irtp.com/farsi/laws/zemanat/index.htm>
۱۴. یزدان‌پناه، احمد علی، (۱۳۷۵)، طراحی مدل ریاضی تخصیص منابع مالی پروژه‌های عمرانی بخش فرهنگ و هنر، کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران
15. Badri, Masood A., (1999). Combining the analytic hierarchy process and goal programming for global facility location-allocation problem, *International journal of production economics*, No. 62, pp. 237-248
16. Badri, Masood A., (2001), A combined AHP & GP model for quality control systems, *International journal of production economics*, No. 72, PP. 27-40
17. Bhattacharya, U.K., (2009), A chance constraints goal programming model for the advertising planning problem, *European Journal of Operational Research*, No.192, pp.382–395
18. Blake, John T., Carter, Michael W. (2002). A goal programming approach to strategic resource allocation in acute care hospitals, *European Journal of Operational Research*, No. 140, pp. 541–561
19. Demirtas ,Ezgi Aktar , Üstün, Özden, (2008). An integrated multi objective decision making process for supplier selection and order allocation, *Omega*, No.36, PP. 76 – 90
20. Drew, Stephen; (2003). Strategic Uses of Ecommerce by SMEs in the East of England; *European Management Journal*, Vol. 21, No. 1, pp. 79–88
21. Ghosh, D., (1992), Implementation of goal programming in long-range resource planning in university management, *Optimization: A Journal of*

Mathematical Programming and Operations Research, No. 24, pp. 373 - 383

22. Guo, L. S. He, Y. S. (1999). Integrated Multi-criteria Decision Model: a Case Study for the Allocation of Facilities in Chinese Agriculture, *J. Agric. Engng Res.* No. 73, pp. 87-94
23. Kalu, Timothy Ch.U., (1999). Capital budgeting under uncertainty: An extended goal programming approach, *Production Economics*, No.58, pp. 235-251
24. Kwak, N.K., Lee, Changwon, (1998). A multi criteria decision-making approach to university resource allocations and information infrastructure planning, *European Journal of Operational Research*, No. 110, pp. 234-242
25. Murphy, Alan, Ledwith, Ann; (2007). Project management tools and techniques in high-technology SMEs; *Management Research News*, Vol. 30, No. 2, pp. 153-166.
26. Mutula, Stephen M, van Brakel, Pieter; (2006). E-readiness of SMEs in the ICT sector in Botswana with respect to information access; *The Electronic Library*, Vol. 24, No. 3, pp. 402-417.
27. Rizk, N. (2004). E-readiness assessment of small and medium enterprises in Egypt: a micro study, American University, Cairo, available at: www.sba.luc.edu/orgs/meea/volume6/Rizk.htm
28. Saaty, Thomas L. Peniwatib, Kirti, Shanga, Jen S., (2007). The analytic hierarchy process and human resource allocation: Half the story, *Mathematical and Computer Modeling*, No. 46, pp. 1041–1053
29. Topaloglu, Seyda, (2006). A multi-objective programming model for scheduling emergency medicine residents, *Computers & Industrial Engineering*, No. 51, pp. 375–388
30. Tsai, Kune-Muh, et.al, (2008), A fuzzy goal programming approach with priority for channel allocation problem in steel industry, *Expert Systems with Applications*, No. 34, pp. 1870–1876
31. Tang,Yu-Cheng, (2009), An approach to budget allocation for an aerospace company—Fuzzy analytic hierarchy process and artificial neural network, *Neurocomputing*, No. 72, pp. 3477–3489
32. Yeng-Horng Perng, et.al, (2007), Genetic algorithm-based decision support for the restoration budget allocation of historical buildings, *Building and Environment*, No.42, pp.770–778